

PAPER DETAILS

TITLE: Âsik Rûzî'ye Ait Yeni Bir Siir

AUTHORS: Hûlya UGURLU SEMERCI,Erol AKSOY

PAGES: 203-211

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/2464840>

ÂŞIK RÛZÎ'YE AİT YENİ BİR ŞİİR*

A New Poem of Turkish Minstrel Rûzî

Hülya UĞURLU SEMERCİ*

Erol AKSOY*

ÖZ

İçinde halk bilgisi ürünlerine çokça rastlanılan ve birçok âşık şiiirini barındıran cönkler, folklor araştırmacılarına kaynaklık etmesi bakımından önemlidir. Bu metinler folklorik bilgilerin geçmişten günümüze aktarılmasında önemli bir yere sahiptir. Cönklerde yer alan metinler sözlü kültür ortamının yazıya aktarılmış hâlidir. Bu sebeple sınırları olmayan bir muhteva zenginliğine sahiptir. Cönklerde şiir, türkü, mani, dua, destan, hikâye, fıkra gibi manzum ve mensur metinlere rastlanılabilir. Ayrıca halk hekimliğinde kullanılan ilaç tarifleri, nasihat niteliği taşıyan metinler, sosyal hayatta iz bırakan olaylar ve cönk müstensihinin hayatında önemli yere sahip bilgiler cönklerde kayıt altına alınmıştır. İşte bu önemli kaynak eserlerde âşık tarzı şiir geleneğine ait ürünlere de sıkça rastlamak mümkündür. Bugün Karacaoğlan, Pir Sultan Abdal, Köroğlu vd. gibi âşıkların şiirlerinin hemen hepsine ve bu âşıkların hayat hikâyelerinden izlere cönkler vasıtasıyla ulaşılabilmektedir. İşte bu çalışmada Milli Kütüphane Yazmalar Koleksiyonu'nda kayıtlı olan 06 Mil Yz 75 numaralı cönkte yer alan ve Kayserili Âşık Rûzî'ye ait daha önce yayımlanmamış bir şiirin tanıtılması amaçlanmıştır. Rûzî, Kayseri'nin zengin kültürel yapısı içinde yetişen önemli âşıklardan biridir. Çalışmada ele alınan şiirde Rûzî'nin kalendermeşrep kişiliğinin özellikleri görülmektedir.

Anahtar Sözcükler: âşık, cönk, Rûzî, Kayseri, halk edebiyatı

ABSTRACT

A written sources of the poems of many minstrels which are called cönk are among the important documents of folk literature. Cönks contain many folklore products and the poems of many minstrels. Thus they are important in terms of being a source for folklore researchers. These texts have an important place in transferring folkloric information from past to present. The texts in the cönks are the written form of the oral culture environment. For this reason, it has an unlimited content richness. In cönks, verse and prose texts such as poems, folk songs, poems, prayers, epics, stories and anecdotes can be found. In addition, drug

* Bu çalışma Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı yüksek lisans öğrencisi Hülya Uğurlu Semerci tarafından, Doç. Dr. Erol Aksoy danışmanlığında hazırlanan *Ankara Milli Kütüphane'de bulunan 06 Mil Yz Cönk İnceleme-Metin* başlıklı yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

* Yüksek Lisans Öğrencisi, Erciyes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Kayseri-Türkiye. E-posta: hulyaugurlu91@gmail.com. ORCID: 000-0001-6512-7107.

* Doç. Dr., Erciyes Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Bölümü, Türkçe Eğitimi Anabilim Dalı, Kayseri-Türkiye. E-posta: erol@erciyes.edu.tr. ORCID: 0000-0003-2553-4052.

recipes used in folk medicine, texts bearing the quality of advice, events that left traces in social life and information that have an important place in the life of the cönk copyist were recorded in the cönks. In these important source works, it is possible to frequently come across products belonging to the tradition of minstrel poetry. Traces of life stories of important minstrels and their poems including Karacaoğlu, Pir Sultan Abdal, Köroğlu et al. can be reached through cönks. In this study, it is aimed to introduce a previously unpublished poem by Âşık Rûzî from Kayseri, located in the cönk number 06 Mil Yz 75, which is registered in the National Library Manuscripts Collection. Rûzî is one of the important minstrels who grew up in the rich cultural structure of Kayseri. The characteristics of Rûzî's philosophic personality may easily be examined in the poem discussed in the study.

Keywords: minstrel, cönk, Rûzî, Kayseri, folk literature

Giriş

Âşık tarzı şiir geleneği ve şairleri halk edebiyatı içinde önemli bir yere sahiptir. Bunun yanında tarih boyunca geniş bir coğrafya üzerine dağılan ve sürekli yer değiştiren pek çok kültür ve dinin etkisinde kalan Türk milletinin edebiyatını değerlendirebilmek oldukça zordur (Günay, 2015: 35). Türk edebiyatı geçmişten günümüze gelişerek varlığını sürdürmüştür. Âşık Edebiyatı da Türk edebiyatının gelişim gösterdiği bu süreçte kendisine yer bularak günümüze kadar varlığını sürdürmüştür. “Âşık Edebiyatı, halkın anlayabileceği dille yazan, daha çok hece vezni kullanan, saz çalarak diyar diyar dolaşan, çok defa âşık adı ile kalem ve divan şairlerinden ayrılan şairlerin eserlerinin hepsini içerir.” (Günay, 2015: 37). Geleneğe bağlı olarak şiirlerini icra eden âşıklar bireysel ve toplumsal meseleleri şiirlerinde işlemişlerdir. Gezgini bir şekilde toplumla iç içe olmaları eserlerinde ele aldıkları meseleler açısından önemlidir. Buna bağlı olarak bütünüyle toplumun içinden çıkan meseleler bu şairlerin şiirlerinin konusunun belirleyicisi olmuştur. Ayrıca âşık edebiyatı şairlerinin şiirlerine konuşma dilinin yalınlığını yansıtmış olmaları da bu şiirlerin anlaşılabilirliğini artırmaktadır.

Geçmişten günümüze ışık tutan, kıymetli birer hazine niteliği taşıyan cönkler âşık tarzı şiir geleneğine ait pek çok örneği ve halk bilgisi ürününü ihtiva etmektedir. Başta halk şairlerinin şiirleri olmak üzere çeşitli folklorik bilgilerin kaydedildiği ve uzunlamasına açılan, sırtı dar, ensiz, deri kaplı deftere cönk denilmektedir. Cönkler için sığirdili, danadili, beyaz-ı büzürg ve sefine-kâri gibi ifadeler de kullanılmıştır. Cönkler tanımlanırken hem şekil hem içerik itibarıyla değerlendirilmiştir. Şekil olarak bu defterler uzunlamasına açılan, sırtı dar, ensiz olması sebebiyle sığır dili yahut dana diline benzetilmiştir. Bu sebeple sığır dili yahut dana dili olarak benzetme niteliği taşıyan kelimeler de cönk terimi yerine kullanılmıştır. İçerik olarak ise cönkler pek çok muhtevaya bağlı metinleri içermektedir. Bu denli zengin içeriğe sahip olan cönkler için aralarında benzerlik ilgisi kurularak gemi terimi kullanılmıştır. Özellikle yük taşıyan gemilerin içinde birçok ürünün bulunması içerik

açısından yapılan bu benzetmeyi güçlendirmektedir. Türk kùltür araştırmacılarına ışıık tutan cönkler, yazılı kaynaklar arasında önemli bir yere sahiptir. Cönk içinde yer alan metinler, sözlü kùltür ortamında oluşturulduktan sonra kayıt altına alınmıştır. Bu sebeple sınırları olmayan bir muhteva zenginliğine sahiptir. Cönklerde şiir, türkù, manî, dua, destan, hikâye, fıkra gibi manzum ve mensur metinlere rastlanılabilir. Ayrıca halk hekimliğinde kullanılan ilaç tarifleri, nasihat niteliğı taşıyan metinler, sosyal hayatta iz bırakan olaylar, cönk müstensihinin hayatında önemli yere sahip bilgiler cönklerde kayıt altına alınmıştır. Cönkler genel itibariyle kapak dahilinde oluşturulurlar ancak bazı cönklerin kapaksız olduğı da bilinmektedir. “Cönklerin boyutları değışik ölçü ve ebatlardadır. 5x10, 15x23 cm boyutlarında olanlar, sayfa sayısı otuz ile üç yüz arasında değışenler bulunmaktadır.” (Dokuz, 2006: 4). Cönklerin saklama koşullarından kaynaklanabilecek, cildinde yahut varaklarında çeşitli deformasyonlarla karşılaşmak da mümkündür. Yazı biçimi ve okunabilirlik durumu ise her metinde farklı olabilir. Cönk metinlerinde, yazar kişinin eğitim seviyesine bağılı olarak yazım hataları ve şiirlerde ölçü düzensizliğine rastlanabilmektedir. Metinlerin başlıkları konu ile bağlantılı olabileceğı gibi başlıksız metinler de mevcuttur. Şiirlerin çoğunun sonunda temmet yazılıdır. Cönklerde kullanılan mürekkep ise genellikle siyah ve mavi renktedir. Varaklarda kullanılan kâğıt rengi ise sarıdır. Bazı varaklarda pembe kâğıt kullanıldığı da görölmektedir. Cönkler hem baştan hem de sondan yazıldıklarından çoğunlukla baş ve sonları belli değıldir. Cönkler düzenleyenleri genel olarak belli değıldir. Bazen bir bazen de birden fazla şahsın elinden çıkmıştır. Cönkler genel olarak yazanı belli olmayan metinler olmasına rağmen, yazarının imzasını taşıyan cönk metinleri de mevcuttur (Dokuz, 2006: 4). “Cönklerdeki yazı ise çoğunlukla nesih kırmısı ve nadiren bozuk bir talik veya rikadır.” Cönk yazarlarının eğitim seviyelerinin çok yüksek olmadığı bilinmektedir. Ancak eğitim almış yazarlar tarafından, sistemli ve düzenli bir şekilde yazılmış metinler de vardır. Cönk okumaları esnasında karşılaşılan problemlerden biri yazı bütünlüğü olmayışı ve imla hatalarıdır. Bu durum cönklerin okunmasını zorlaştırmaktadır.

Cönklerin dünden bugüne ışıık tutan önemli yazılı kaynaklar arasında olduğı bilinmektedir. Birer hazine niteliğı taşıyan bu kaynaklar arasında Âşık Rûzî’nin şiirleri de önemli bir yere sahiptir. Bu çalışmada Milli Kütüphane Yazmalar Koleksiyonu’nda kayıtlı olan 06 Mil Yz 75 numaralı cönte yer alan, Kayserili Âşık Rûzî’ye ait ve daha önce yayımlanmamış bir şiirin tanıtılması amaçlanmıştır.

Asıl adı Mehmet Emin olarak bilinen Rûzî XIX. yüzyılın önde gelen âşıkları arasında yer almıştır. Âşıklık geleneğı içinde varlığını sağlam bir şekilde göstermesi, adının günümüze kadar ulaşmış olmasından ve ismi üzerine yapılan hacimli çalışmalardan anlaşılabılır. Rûzî, 1839 yılında doğmuştur. Kayseri’nin Tacettin Veli Mahallesi’nde doğduğı belirtilse de çeşitli kaynaklarda farklı bilgilere rastlanması

ve elde edilen bilgilerin farklı kaynaklarda da tescil edilememesi sebebiyle doğum yerinin kesinlik göstermediğı söylenebilir. Rûzî, “Sıbyan Mektebi’ne gitmiş, burada Kur’an’ı hatmettikten sonra medreseye başlamış ve bir süre sarf ve nahiv okumuştur.”. İki oğlu olan Rûzî’nin eşinin ismi Hava’dır. Hicaz’a gidip hacı olduktan sonra sigara ağızlığı yapımı (çocukçuluk) ve kehribar taşı siliciliğı yaparak geçimini sağlamaya başlayan Rûzî’nin bu duruma bağılı olarak saz çalmayı bıraktığı bilinmektedir. Rûzî, Sicilli Osmanî Zeyli’nde “ak sakallı, orta boylu, hoş sohbet” biri olarak tanıtılmaktadır. Rûzî’nin şairliğı ve insanlarla olan etkili iletişimi sayesinde etrafındaki insanlar tarafından itibar görerek sanatsal ve fikrî yönden çevresindeki insanları etkilediğı bilinmektedir. Ayrıca aşırı duyarlı olmasının yanı sıra olumsuz olay ve durumlar karşısında hemen sinirlenen ve anında tepkisini gösteren bir yanının bulunduğu da söylenebilir. Mezarının Kayseri’de Seyyid Burhaneddin Mezarlığı’nda olduğu bilinmektedir (Pakalın, 2008: 122; Çapraz, 2020: 66-74).

Rûzî, şiirlerinde hem hece hem de aruz ölçüsünü kullanmıştır. Rûzî’nin halk şiiri geleneğine bağılı kalması kafiye kullanımındaki tercihini de etkilemiştir. Rûzî, şiirlerinde her iki ölçü birimini kullansa da hece ölçüsünü aruza oranla daha çok kullanmıştır. Bunun yanı sıra Rûzî’nin şiirlerinde Arapça ve Farsça kelimeleri büyük bir ustalıkla kullandığı da görölmektedir. Bunda aldığı eğitim ve şiirlerini oluşturduğu çevrenin etkisinin büyük olduğunu söylemek mümkündür. Rûzî’nin şiirlerini yazmak suretiyle ortaya koyduğu, ayrıca irticalen söylediğıne dair bilgiler de mevcuttur. Rûzî’nin şiirlerinde temel aldığı husus güzelliştir. Bu güzellik kavramını ise tasavvufi bir dille Hüsn-i Mutlak ile bağdaştırmıştır (Çapraz, 2020: 82-254).

İşte, Milli Kütüphane Yazmalar Koleksiyonu’nda kayıtlı olan 06 Mil Yz 75 numaralı cönkte bu değerli şaire ait bazı şiirler yer almaktadır. İşte bu çalışmada bahsi geçen cönkte yer alan ve daha önce yayımlanmayan Âşık Rûzî’ye ait bir şiirin tanıtılması ve tahlil edilmesi amaçlanmıştır. Rûzî’nin bu şiiri bahsi geçen cönkte 81/b numaralı varakta yer almaktadır. Şiir şu şekildedir:

Bin nâz ile bir sevgili cânâna urulduk
Efgende olup meclis-i her demde kurulduk

Takdı felek boynuma zincîr-i aşkın
Ol çarh-ı felek бүkdükce [bүkdүkce] burulduk

Şol çeşme-i sâfın gibi dil-cûyı akıtdı
Herhâlde bulandık dahı biz şimdi durulduk

Sırr-ı duhan teskin idecek ol neş'e-yi sagar
Erbâb-ı kemâl meclisi her demde kurulduk

Rûzî bunı itmezse ger âb-ı sâfi-yi hatîre
Eyyâh ki gönül hele boş yerde yorulduk

Elimizdeki Rûzî'ye ait şiirin türü *kalenderî*'dir. Kalenderi, kelime anlamı itibariyle ehl-i rint olan ve gösterişten kaçarak sade yaşamı tercih eden, alçakgönüllü kişi demektir (URL-1). Bunun yanında Kalenderilerin aşırı ehl-i beyt sevgisi taşımaları, gruplar hâlinde ellerinde def ve kudümleriyle gezerek tasavvufi anlayışlarını yaymaya çalışmaları, çârdarb yapmaları, dilencilik etmeleri gibi özelliklerinden de bahsedilmektedir (Cebecioğlu, 1997: 425-426). "Kalenderîlik ilk ortaya çıkışı itibariyle alçak gönüllü olma, büyüklük taslama, gurur ve kibirden kaçınma nefsin isteklerini reddetme gibi davranışlarla takdir toplamış ve beğenilmiştir. Ancak sonradan dünyayı boş vermeyi abartma, çalışmadan geçim temin etme, toplum düzenine aykırı davranma, dinî değerleri yavaş yavaş terk etme gibi hususiyetleri benimseyen müritler veya başka bir dikkatle yukarıda sayılan kimi kötü özellikleri olan kişilerin hayat görüşlerine kalenderîlik maskesini giydirmeleri neticesinde sevilmeyen bir görüş haline gelmesini ve bu düşünce sistemini benimseyenlerin de toplumdan reddedilmesini doğurmuştur." (Balkaya, 2012: 121).

Aynı zamanda şiir türü olarak kalenderiler, aruzlu nazım şekilleri/ aruzlu türküler/aruzlu biçimler vb. başlığı altında bir nazım şekli olarak tasnif edilmektedir. Hecenin 14'lü kalıbına denk gelen mefûlü / mefâîlü / mefâîlü / feûlün aruz kalıbı ile oluşturulmaktadır. Türe dair ilk örneğin kim tarafından verildiği ve hangi bağlamda ortaya çıktığı henüz bilinmemektedir (Balkaya, 2012: 121). Rûzî'ye ait elimizdeki şiir de vezin itibariyle bu kalıba büyük oranda uymaktadır. Rûzî'nin bu şiiri biçim yönünden incelendiğinde nazım biriminin beyit olduğu görülmektedir. Şiir beş beyitten oluşmaktadır. Genel olarak hecenin 14'lü kalıbına denk gelen mefûlü / mefâîlü / mefâîlü / feûlün aruz kalıbı ile oluşturulmuş olduğu söylenebilir. Ancak şiirde belirtilen kalıba uymayan dizeler de vardır. Bu şiirin uyak düzeni ise aa, ba, ca, da, ea şeklindedir. Şiir muhteva açısından incelendiğinde ise şu bulgulara ulaşılmaktadır:

Bin nâz ile bir sevgili cânâna urulduk
Efgende olup meclis-i her demde kurulduk

Şeklindeki birinci beyitte ve bir başka dizede meclis kavramı geçmektedir. Meclisin yanı sıra dem ve sâgar (içki) kelimeleri de geçmektedir. Bu kelimeler şiirle bütün olarak değerlendirildiğinde âşık ve içki meclisinin beşerî aşkın yansıması

olduğu söylenebilir. Şairi, sevgilinin nazı sebebi ile girdiği ruh hâli yıkılmışlığa sürükler. Sevgili naz ettikçe şair yorulmakta ve bu hâlden çıkmaya çalışmaktadır.

Takdı felek boynuma zincîr-i aşkın
Ol çarh-ı felek bükçükce burulduk

Bu dizelerde şairin aşktan somut bir şeymiş gibi bahsettiği ve yaşadığı aşkın yoğunluğunu bütün varlığında hissettiği görülmektedir. Sembolik olarak bahsettiği zincir ile aşk; neye, ne kadar izin verirse şair o kadar eylemde bulunabilir. Feleğin çarkını istediği gibi yönlendiren sevgili, şairi sadece kendi etrafında döndürmektedir. Şair kendini bir güzele meftun eden feleğin yüklediği sorumluluğun büyüklüğü altında yorulmuştur. Bu yorgunluğun sebebi ise meftun olunan güzelin şairin aşkına karşılık vermemesidir. Beşerî aşka aradığı karşılığı bulamayan âşık, yorulmuş ancak vazgeçmeyerek ilahi aşka sığınmıştır. Âşık, ilahi aşk ile de kendi benliğini hiçe saymaktadır.

Şol çeşme-i sâfın gibi diltûyî akıtdı
Her halde bulandık dahı biz şimdi durulduk

Âşığın bu beyitlerde vurguladığı “durulduk” ifadesinden de anlaşılacağı üzere, sevgili peşinde yol alma dışında kalan her şey dünya hevesiyle ilişkilidir. Dünya heveslerinden geçen âşık, kendini bulur. Kendini ise bir güzele duyulan sevgiyle bütünleşmiş olarak bulur. Rûzî bu süreçte yorulduğundan dem vurmaktadır. İnsan yaşadığı olumsuzluklardan pişman olabilir. Ancak şaire göre kişi yorulsa dahi gittiği yolun bütün olumsuz koşullarına karşın, yolu bırakmamalıdır.

Sırr-ı duhan teskin idüp ol neş’et-i sâgar
Erbâb-ı kemâl meclis her demde kurulduk

Bu dizelerde aşkın verdiği yorgunluk karşısında sükûnete ermekten bahsedilmektedir. Şair, sükûnete içki kadehiyle ermektedir. İçki meclisi ile şair, kendinde var olan duygu hâlinin sırrına erişir. Bu sayede kurtuluşu ne ile sağlayacağını bilir ve rahatlığa erişebileceğini düşünür.

Rûzî bunu itmezse ger eyi sâkî-i nazîre
Eyyâh ki gönül hele boşa yerde yorulduk

Şiir muhteva açısından genel olarak değerlendirilecek olursa, odağında dinin değil beşerî aşkın olduğu görülecektir. Rûzî, sözlerini manaların incisine benzeterrek şiirde manayı açıkça öne çıkarmak ister. “Rûzî’ye göre mana, soyut bir niteliğe haiz olup, ancak kayıtsız-şartsız Allah’a bağlanmayı göze alabilenlerin ulaşabileceği bir mahiyete sahiptir.” (Çapraz, 2020: 167). Böyle düşünen bir şairin tasavvufi olan bağlantısı anlaşılabilir. Yani şairin temel aldığı mananın mahiyeti ile ele aldığımız şiirinin bağlantılı olduğu söylenebilir. Bu bağlantı ise beşerî aşkın da Allah’tan geldiği, Allah’tan gelen her şeye de boyun eğilmesi gerektiği düşüncesidir.

Sonuç

Kayseri kadim bir tarihe sahiptir ve birçok medeniyete ev sahipliğı yapmıştır. Bundan dolayı Kayseri'nin zengin bir kültürel yapısı vardır. Bu zengin ve çeşitli kültürel yapı içinde birçok şair de yetiştirmiştir. Geçmişte varlık göstermiş olan âşıklar üzerine yapılmış pek çok çalışma bulunduğı gibi gün yüzüne çıkartılmayı bekleyen ve cönkler içerisinde yer alan pek çok şair ve şiirin bulunduğu da bilinmektedir. Geçmişten günümüze Kayseri'de âşık tarzı şiir geleneğine katkı sunan birçok âşık boy göstermiştir. Bu âşıkların geleneğın varlığını sürdürmesi ve zenginlik kazanmasına katkıları çok önemlidir. Rûzî de Kayseri'de âşıklık geleneğinin zenginleşmesine önemli katkılar sağlamış âşıklardan biridir. Saz şairlerinin sanatsal açıdan, şiir etrafında bir araya gelerek birbirlerini etkiledikleri bilinmektedir. Rûzî'nin de bu etkileşim içinde önemli bir yere sahip olduğı görölmektedir. Ayrıca âşıkların hem bu etkileşime yol açacak hem de sanatlarını icra edip kendilerini geliştirebilecekleri birçok icra ortamı bulunmaktadır. Bunlar arasında; kahvehaneler, köy meclisleri, özellikle kışın ev ortamı, düğünler yer alır. Yani âşıklar insanların bir araya gelerek topluluk oluşturduğu birçok yerde sanatlarını icra etme imkanına sahiptirler. Bu icra ortamları Rûzî'nin sanatsal açıdan kendini geliştirmesinin yanı sıra Kayseri'de yetişmiş olan âşıkları sanatsal açıdan etkilediğı söylenebilir.

Âşık Rûzî, XIX. yüzyılda yaşamış güçlü bir şairdir. Bu bağlamda bazı cönklerde Âşık Rûzî'nin şiirlerine rastlamak mümkündür. Kaynaklardan edindiğimiz bilgilere dayanarak Âşık Rûzî'nin kalendermeşrep bir kişiliğe sahip olduğunu söylememiz mümkündür. Rûzî'nin içinde bulunduğu sosyo-kültürel çevrenin şair kimliğinin oluşmasında etkili olduğı söylenebilir. Ayrıca Rûzî'nin şair kimliğinin oluşumunda çevresel faktörlerin yanı sıra aldığı dini eğitimin izleri görölmektedir. Şairin dini eğitim almış olmasının şiirlerine yansımalarını elimizde bulunan ve çalışmanın konusunu oluşturan şiirinde de görmekteyiz. Rûzî'nin yukarıda tanıtmaya çalıştığımız şiirinde kalendermeşrep kişilik özellikleri görölmektedir. Bu şiirinde Rûzî'ye göre beşerî aşk, Allah'tan gelmektedir ve ona boyun eğilmelidir. Bu nedenle şair, karşısına çıkan sevgilinin nazından yorulmuştur ancak bu yorgunluktan hiçbir zaman yakınmamaktadır.

Kaynakça

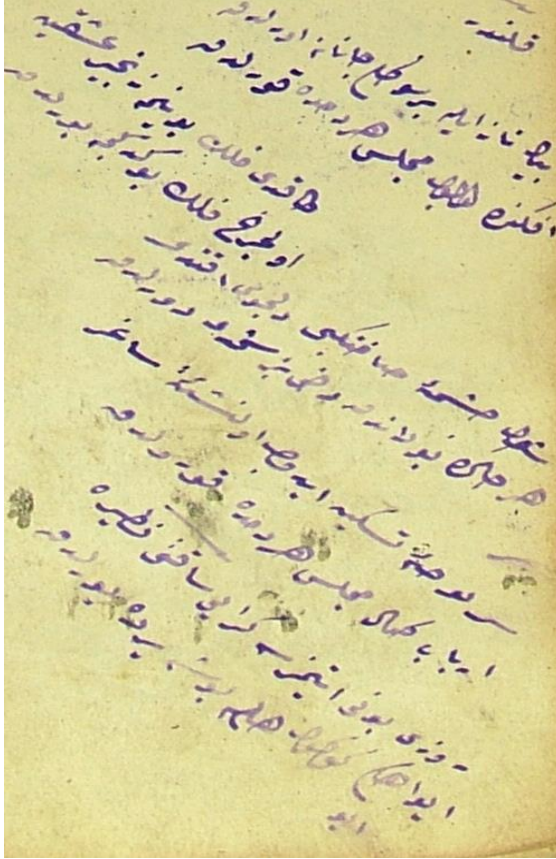
- Balkaya, Adem (2012). "Âşık Tarzı Şiir Geleneğinde Kalenderî Türü". *A. Ü. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, 48: 117-132.
- Cebecioğlu, Ethem (1997). *Tasavvuf Terimleri ve Deyimler Sözlüğü*. Ankara: Rehber Yayınları.
- Çapraz, Erhan (2020). *Âşık Rûzî ve Şiiri Sosyo- Kültürel Bir İnceleme*. Kayseri: Dün Bugün Yarın Yayınları.

Pakalın, M. Zeki (2008). "Rûzî Baba (Çubukçu Hacı Rûzî Baba)" *Sicill-i Osmanî Zeyli: Son Devir Osmanlı Meşhurları Ansiklopedisi*, C.15. Haz. Ayhan Öztürk. Ankara: Türk Tarih Kurumu Yayınları.

Türkeş Günay, Umay (2015). *Türkiye'de Âşık Tarzı Şiir Geleneği ve Rüya Motifi*. Ankara: Akçağ Yayınları.

URL-1: "TDK Büyük Türkçe Sözlük". <http://tdkterim.gov.tr/bts/> (Erişim: 03.05.2022).

Ek. 06 Mil Yz 75 Numaralı Cönk 81 b

Çalışmanın yazarı/yazarları “COPE-Dergi Editörleri İçin Davranış Kuralları ve En İyi Uygulama İlkeleri” çerçevesinde aşağıdaki hususları beyan etmişlerdir:

Etik Kurul Belgesi: Bu çalışma için etik kurul belgesi gerekmemektedir.

Finansman: Bu çalışma için herhangi bir kurum ve kuruluştan destek alınmamıştır.

Destek ve Teřekkür: Yazarlar tarafından çalışmayla ilgili herhangi bir destek veya teşekkür beyanında bulunulmamıştır.

Çıkar Çatışması Beyanı: Bu makalenin araştırması, yazarlığı veya yayınlanmasıyla ilgili olarak yazarın/yazarların potansiyel bir çıkar çatışması yoktur.

Yazarın Notu: Bu çalışma Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı yüksek lisans ğrencisi Hlya Uğurlu Semerci tarafından, Doç. Dr. Erol Aksoy danışmanlığında hazırlanan *Ankara Milli Kütüphane’de bulunan 06 Mil Yz Cönk İnceleme-Metin* başlıklı yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

Katkı Oranı Beyanı: Makalenin hazırlık ve yazımında her iki yazarın katkı oranı eşittir. Birinci yazar konu seimi ve yazımında; ikinci yazar ise yntem, bulgu, literatr ve tartışma aşamalarında katkı sunmuştur.

The author / authors of the study declared the following points within the framework of the “COPE-Code of Conduct and Best Practices Guidelines for Journal Editors”:

Ethics Committee Approval: Ethics committee approval is not required for this study.

Funding: No support was received from any institution or organization for this study.

Support and Acknowledgment: No statement of support or acknowledgement was made by the authors regarding the study.

Declaration of Conflicting Interests: The author(s) has/have no potential conflict of interest regarding research, authorship or publication of this article.

Author’s Note: This article produced from the master’s thesis of graduate student Hlya Uğurlu Semerci in the Department of Turkish Language and Literature at the Institute of Social Sciences of Erciyes University, titled *Analysis-Text of the Cnk 06 Mil Yz in Ankara National Library* which prepared under the supervision of Assoc. Prof. Dr. Erol Aksoy.

Author Contributions: Both authors have an equal contribution rate in the preparation and writing of the article. In the subject selection and writing of the first author; the second author contributed in the methods, findings, literature and discussion stages.